

Kosningarnar 1956, tölfræði, blaðaúrklippa

Bjarni Benediktsson – Stjórnmal – Dómsmálaráðherra – Menntamálaráðherra – Kosningaúrslit – 1956
– Tölfræði – Blaðaúrklippur – Tíminn

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

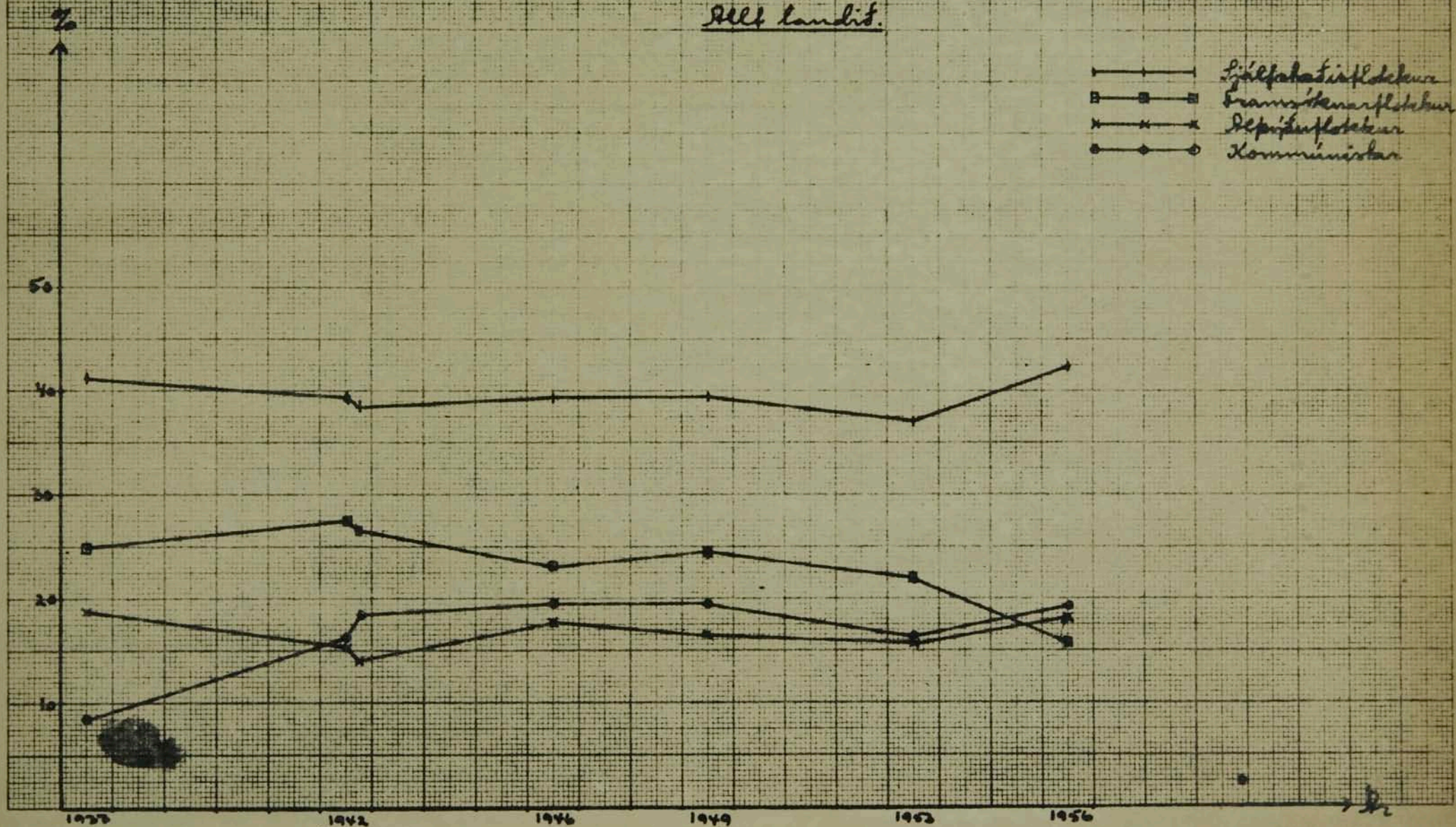
bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmalamaðurinn
Askja 2-20, Örk 8

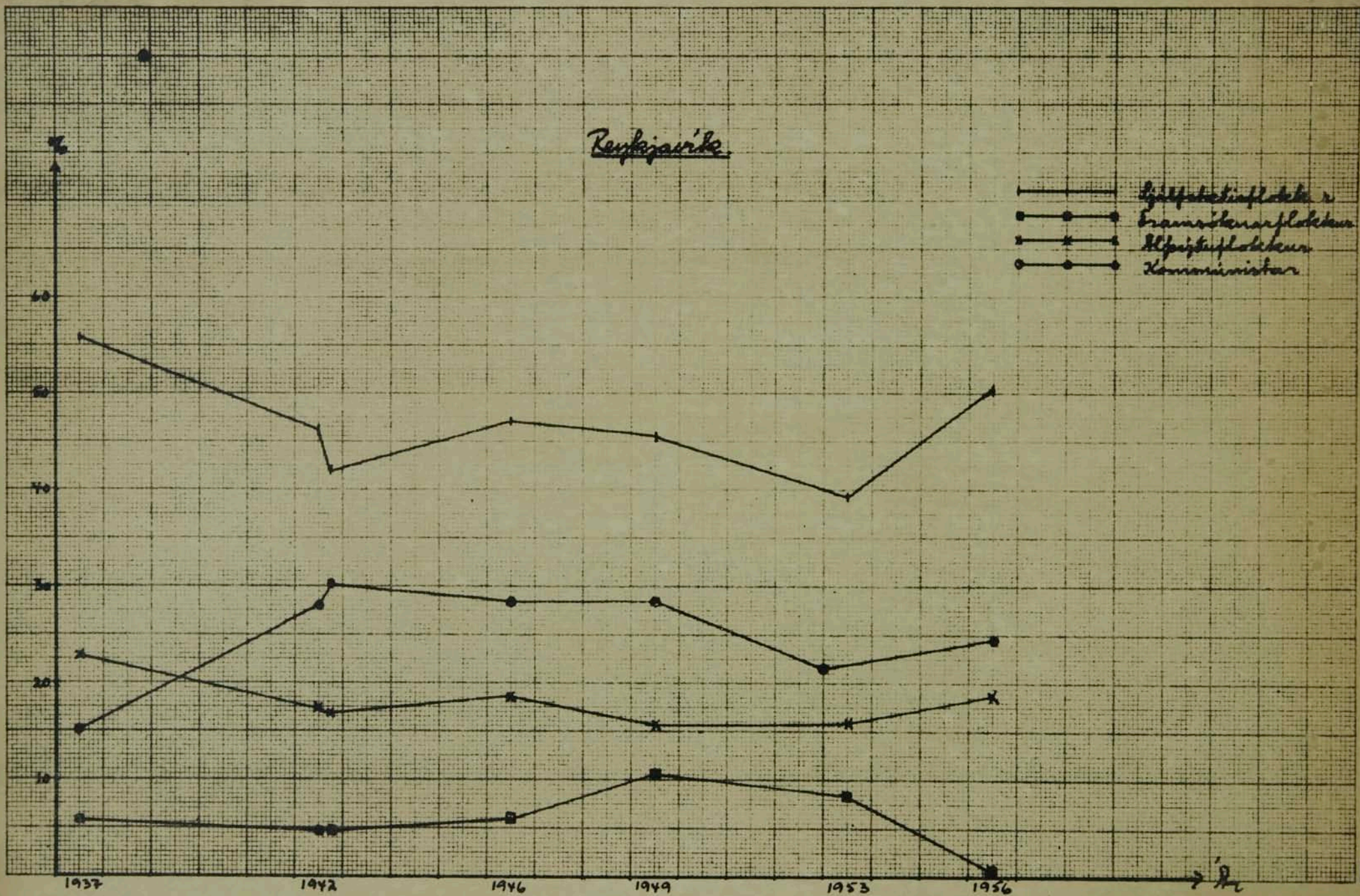
©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Alþingiskomningar 1937-1956.

Allt landið.

Reykjavík

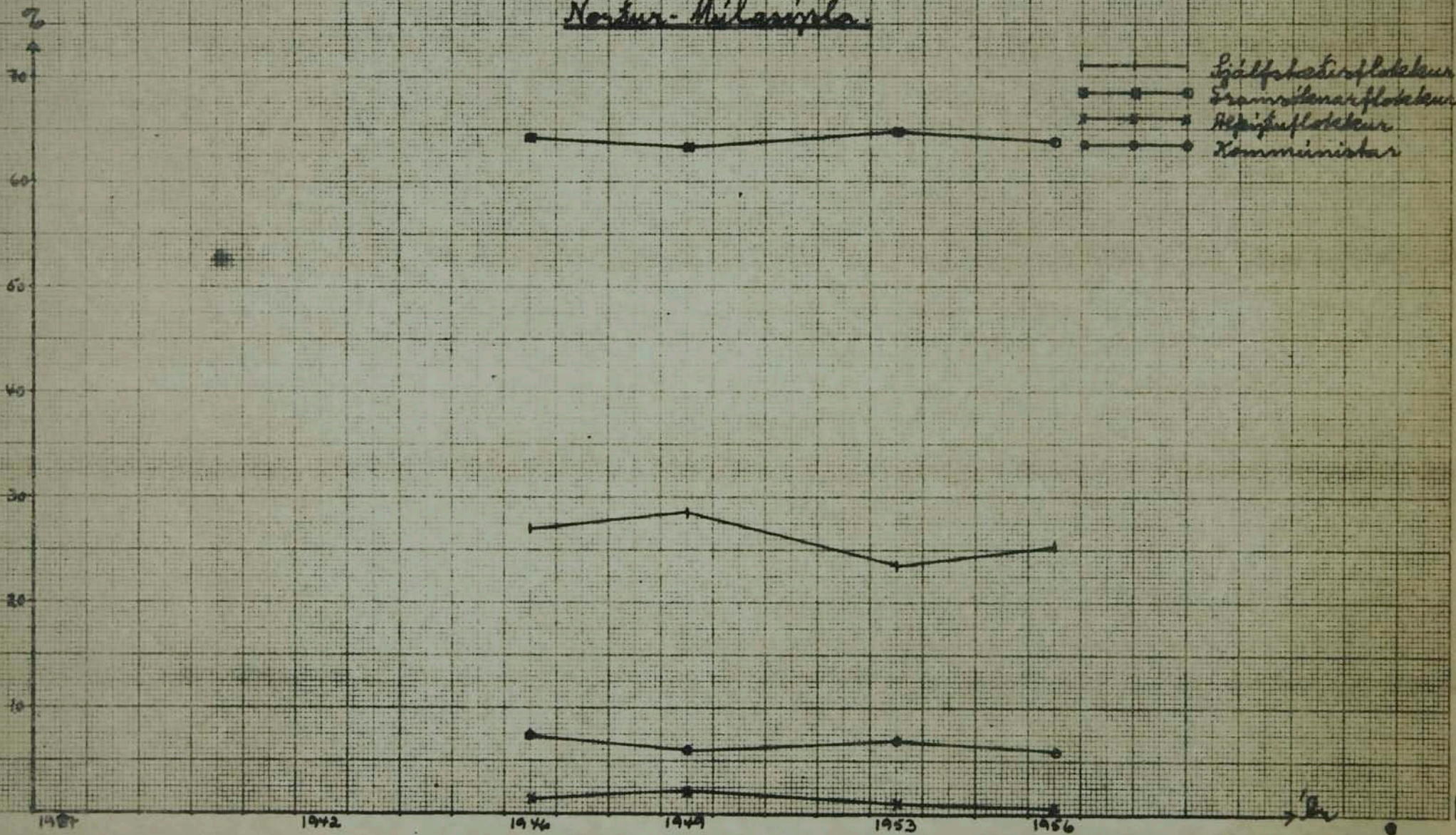
A 4. 297x210 m/m.

Guðbringu- og Hjórannsóla

- Pjálfpöndi flokkur
- Grannspökunflokkur
- ×— Hljóðspökunflokkur
- ♦— Koruminnistar

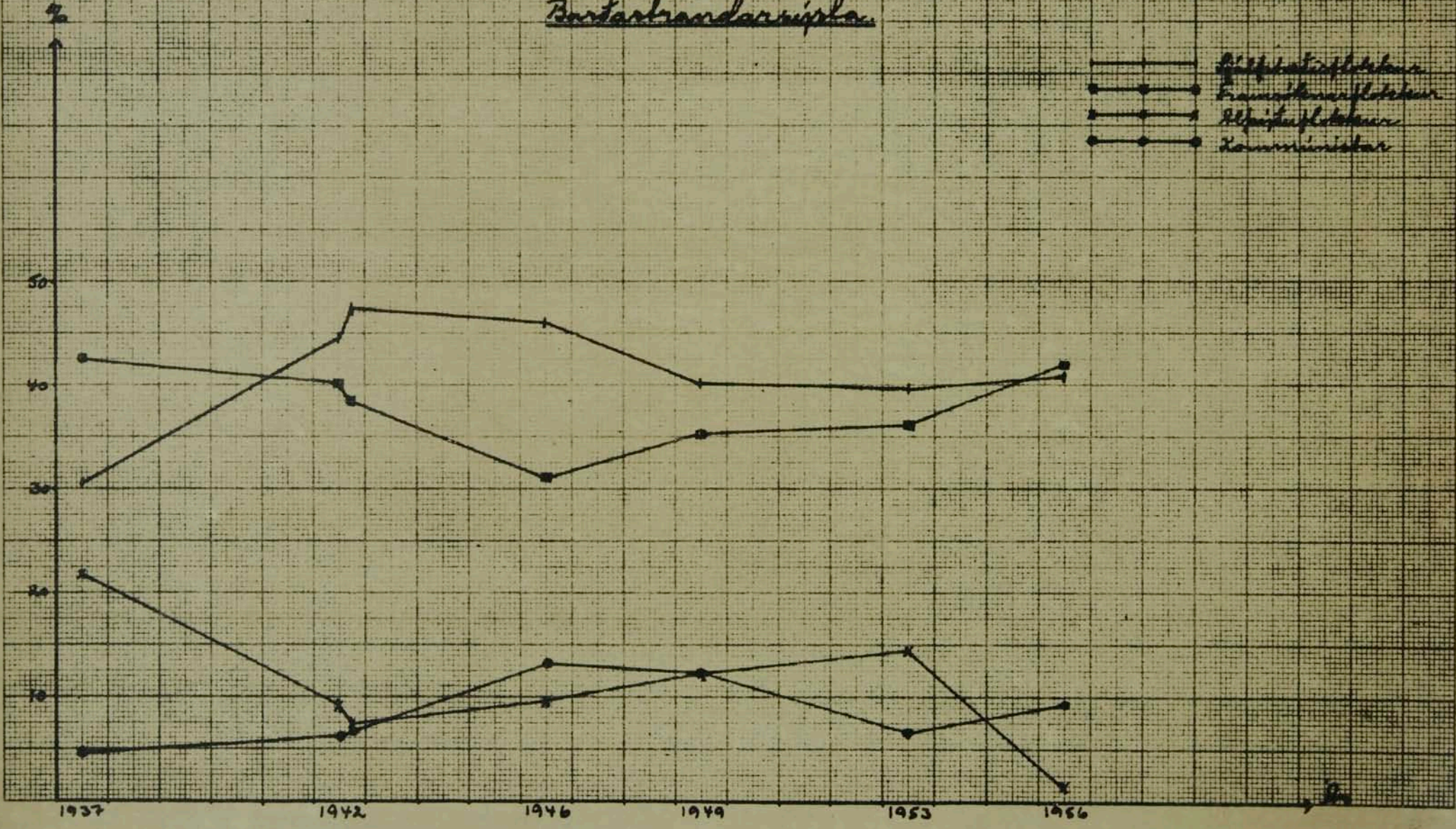

Norður-Múlaeyri

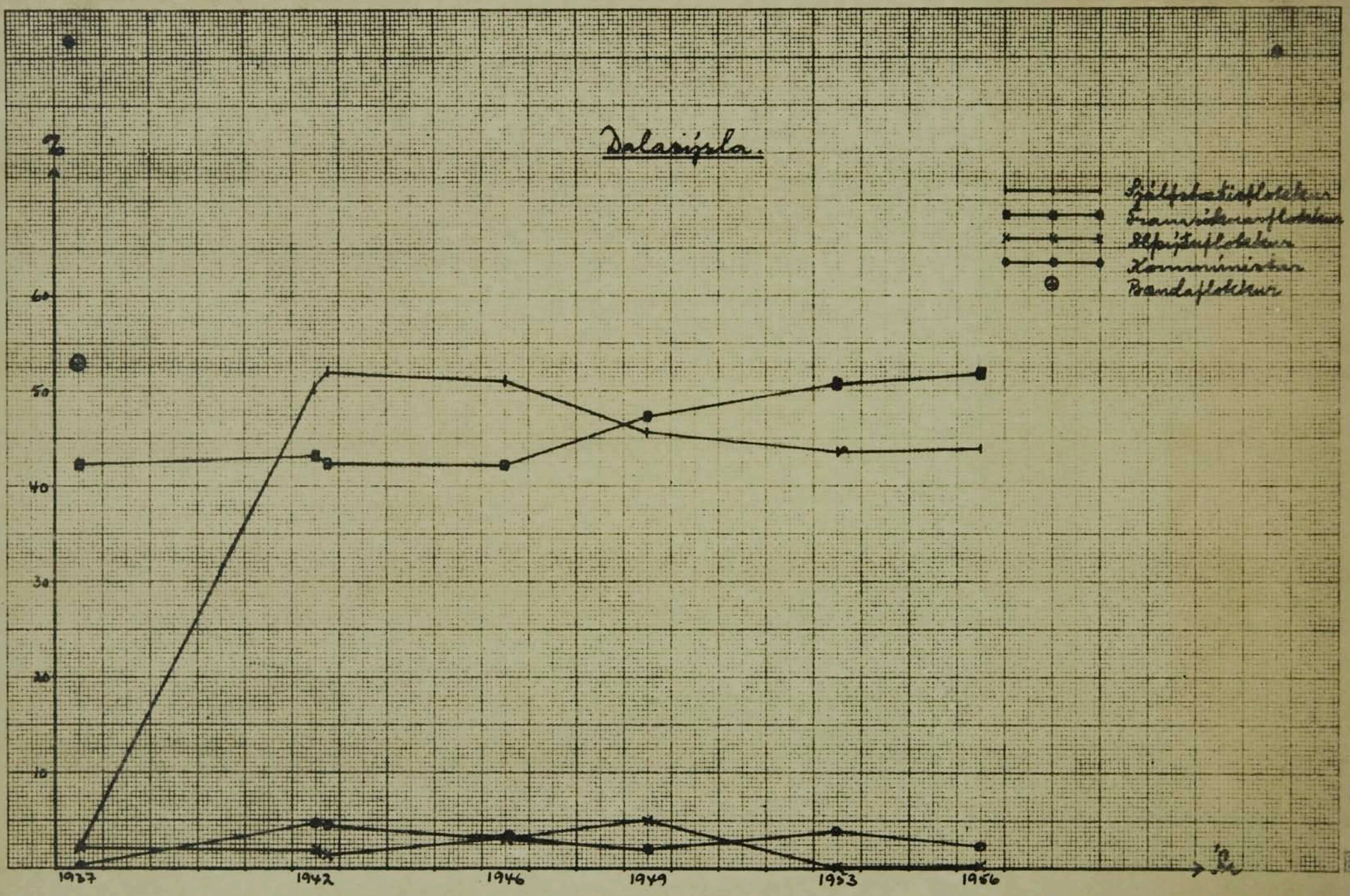
A. 4. 297x210 m/m

Bortakrandsrýsla

A 4. 297x210 m/m.

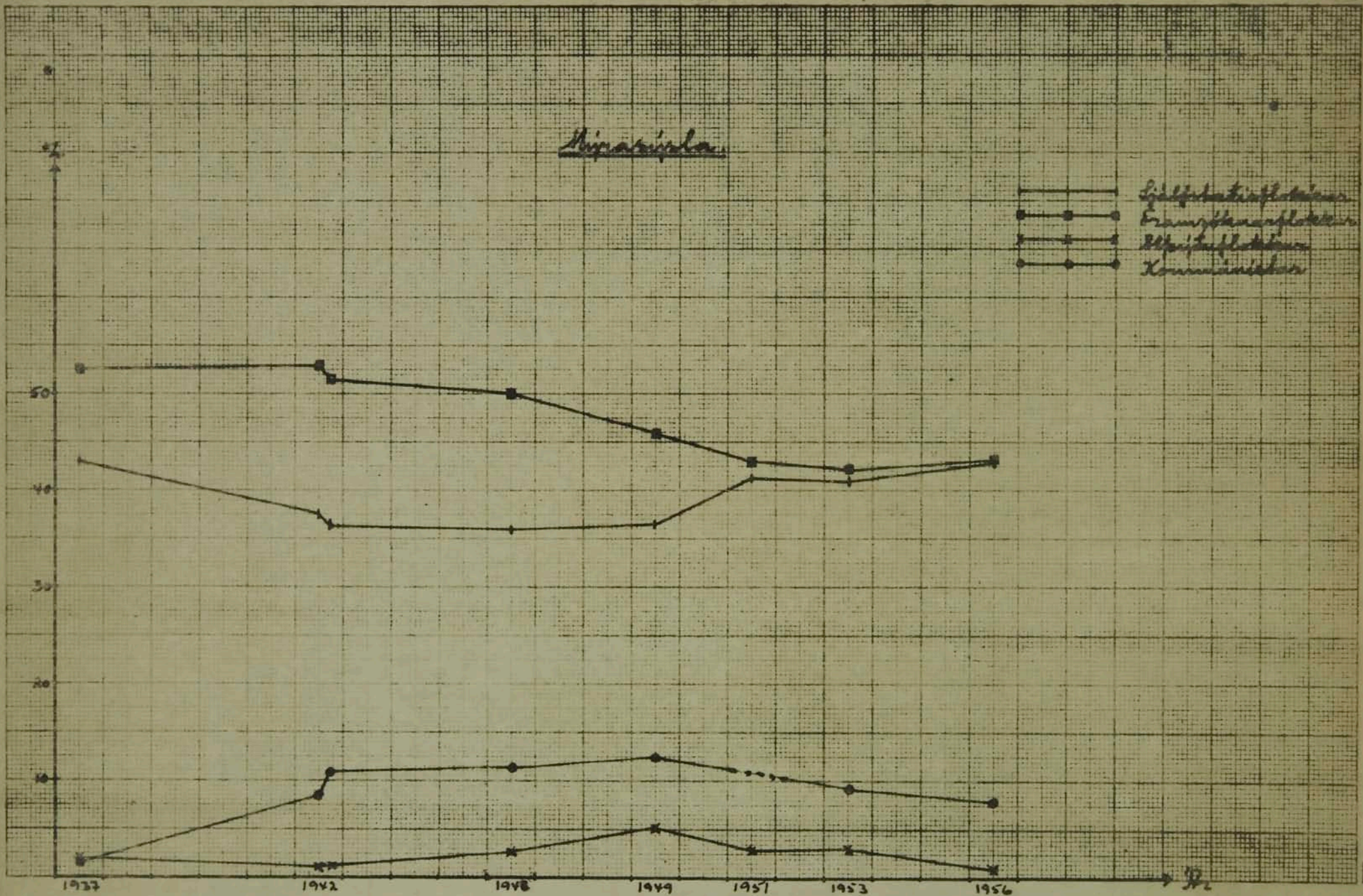
Dalasiysla.

A. G. 2978219 10. III.

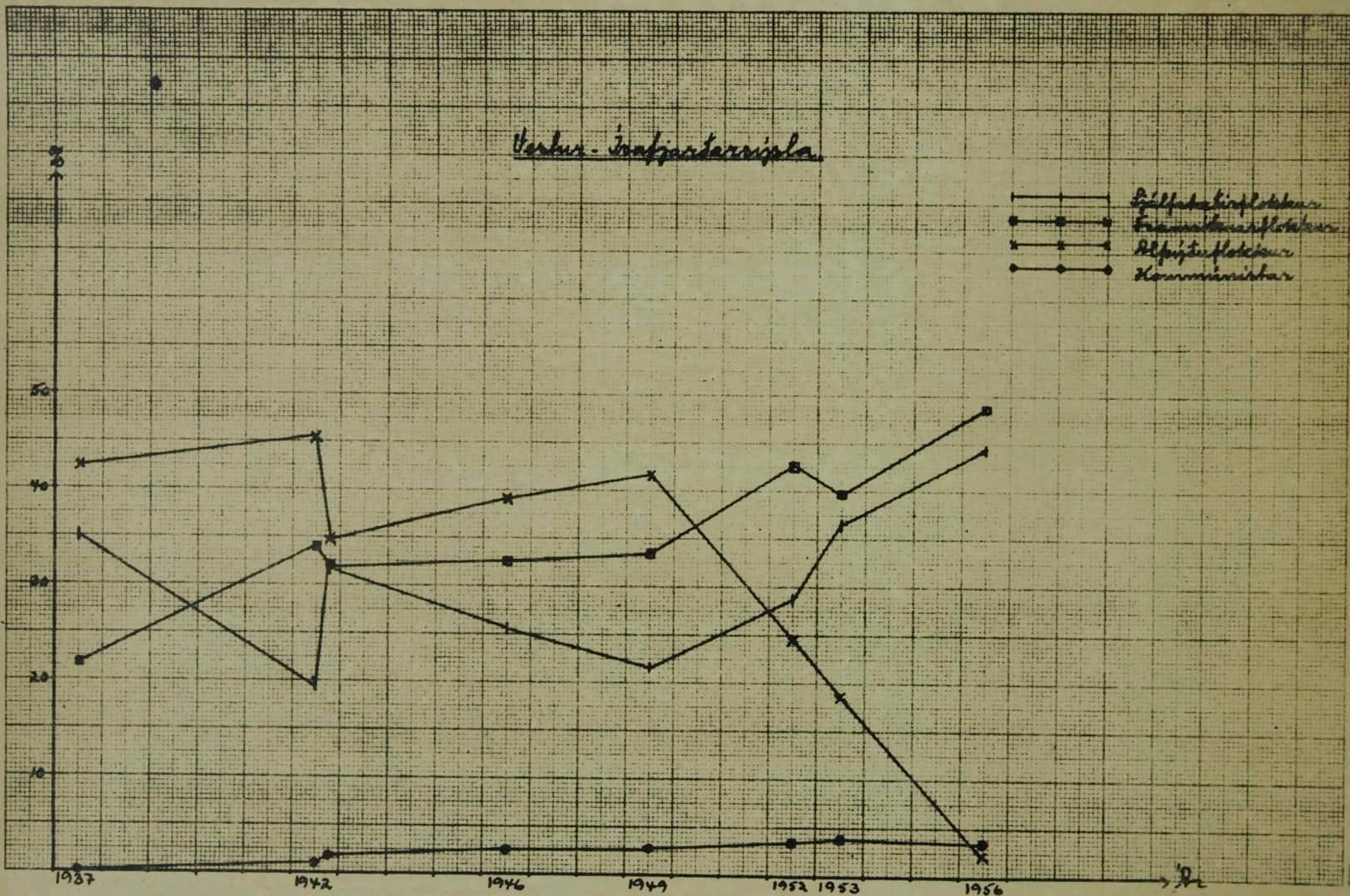
Hinnarsísla

- Ljálfrættiflokkur
- Framfaraflokkur
- *— Elftaflokkur
- ◆— Kenniflokkur

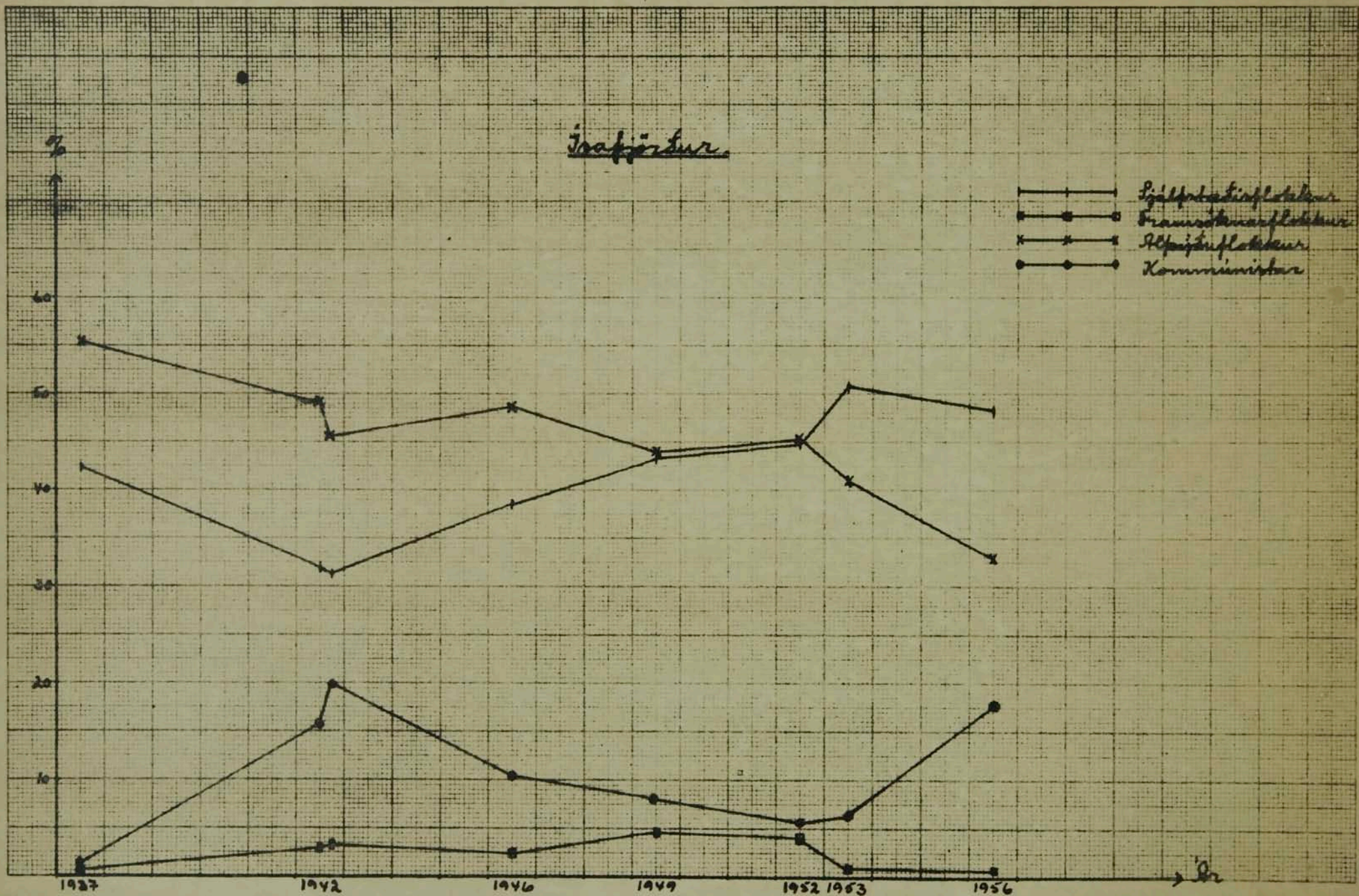
A 4. 297x210 m/m

Verður - Ínfjarstærðsla

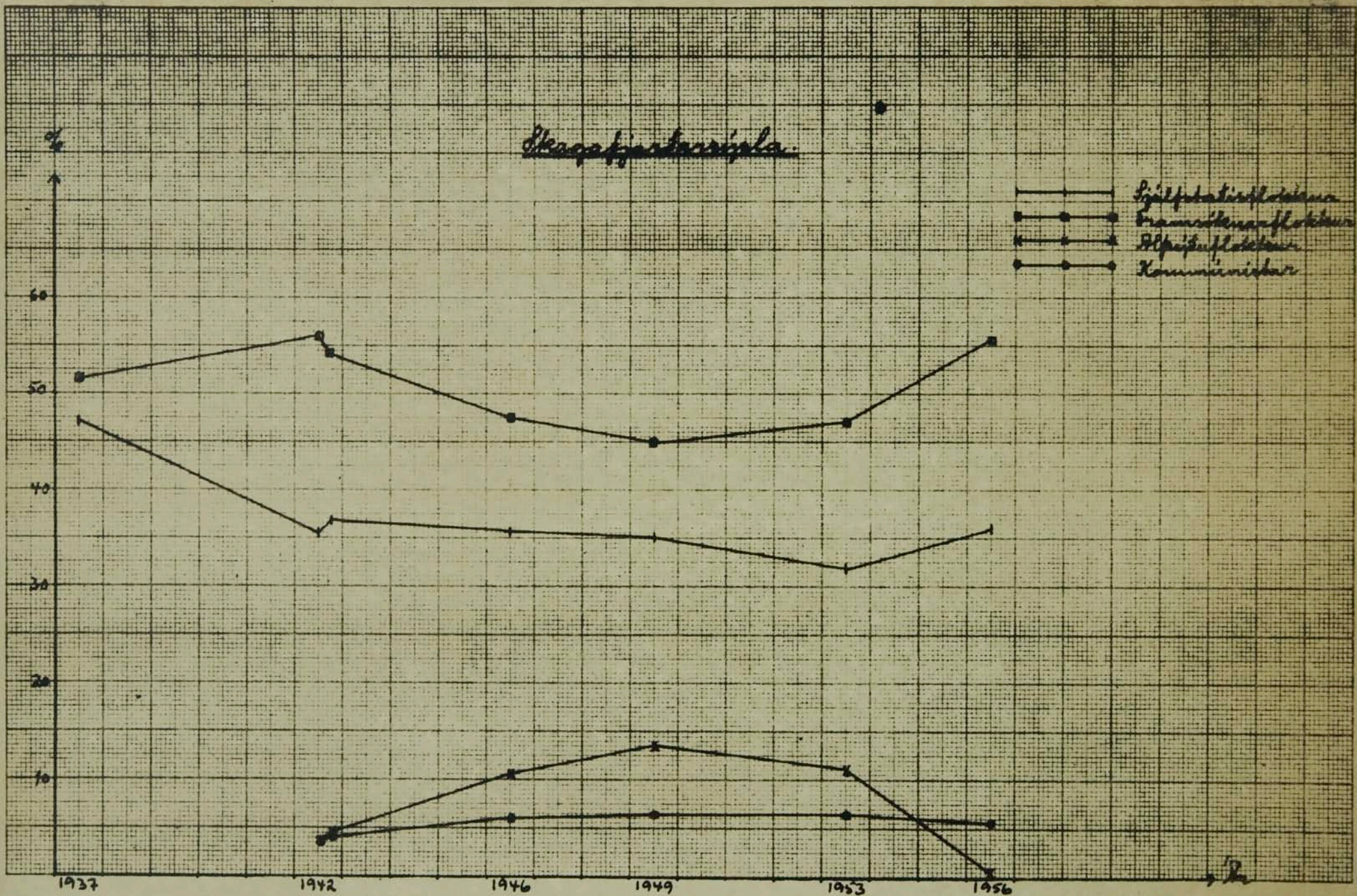
A 4 297x210 m/in.

Ísafjörður

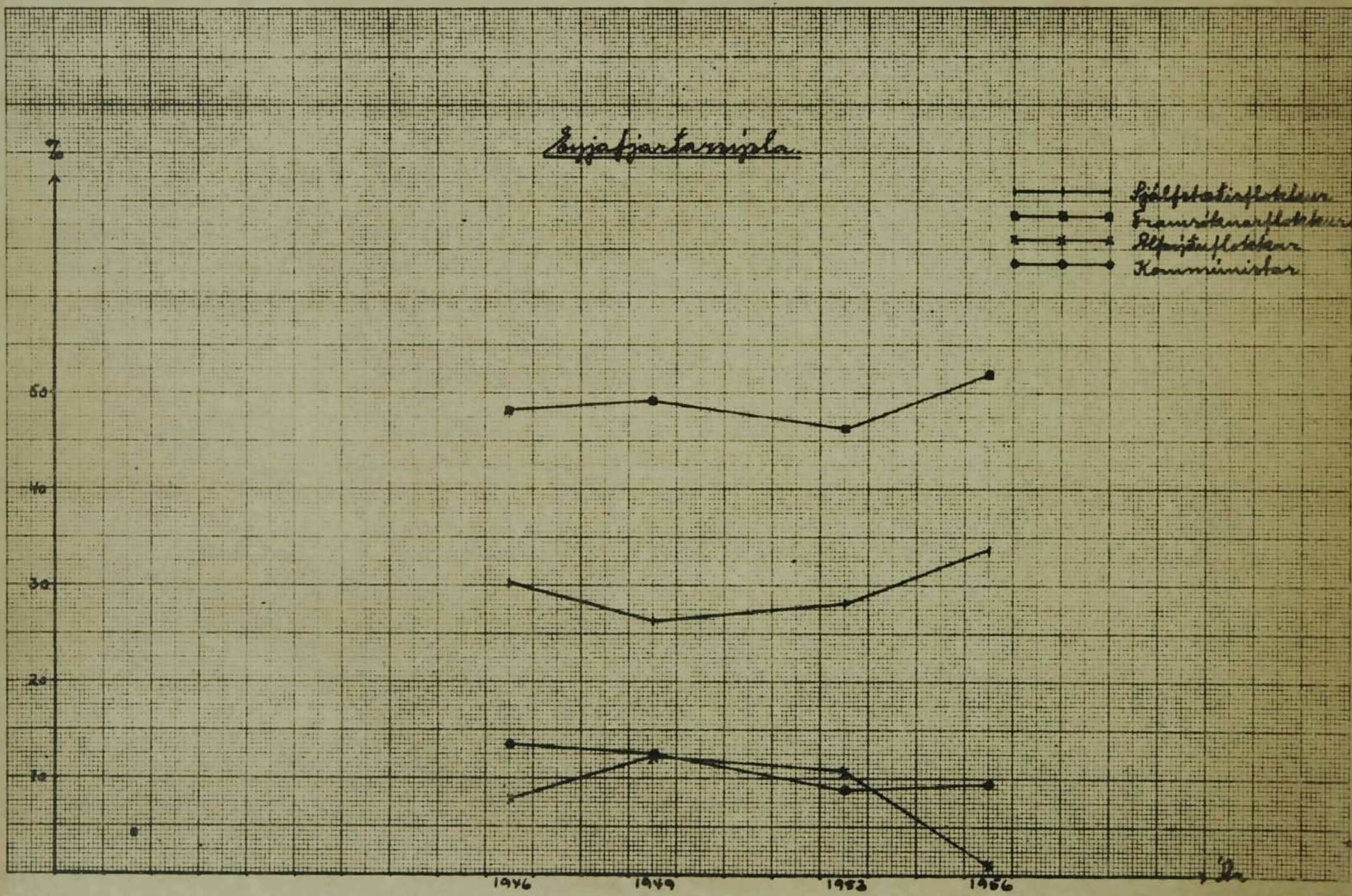
A 4. 297x710 m/m.

Skagafjarðarskipti

A 4. 297x210 m/m.

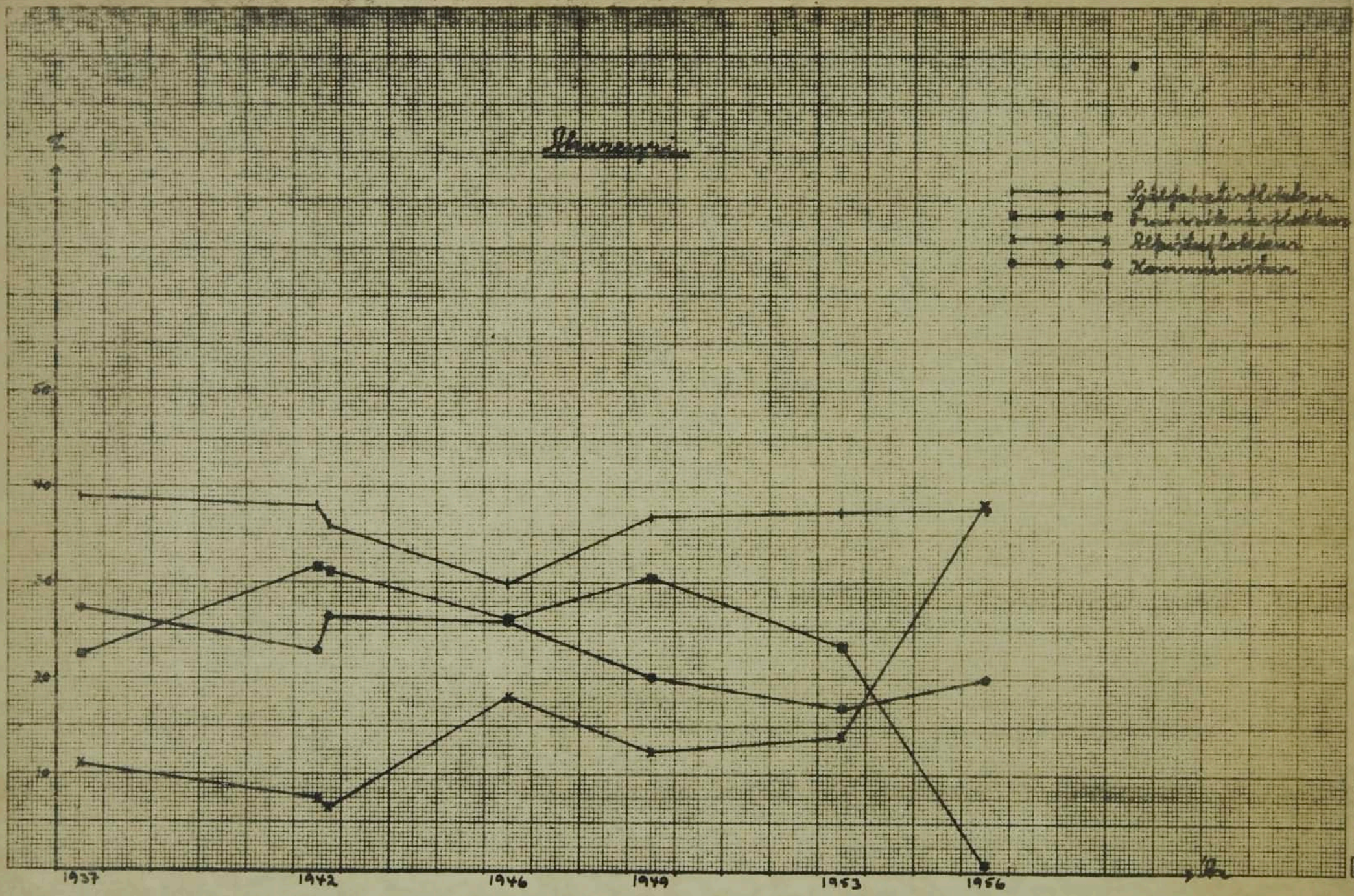
Þingsjálfstjórnungráttar

A. 4. 297210 m/m.

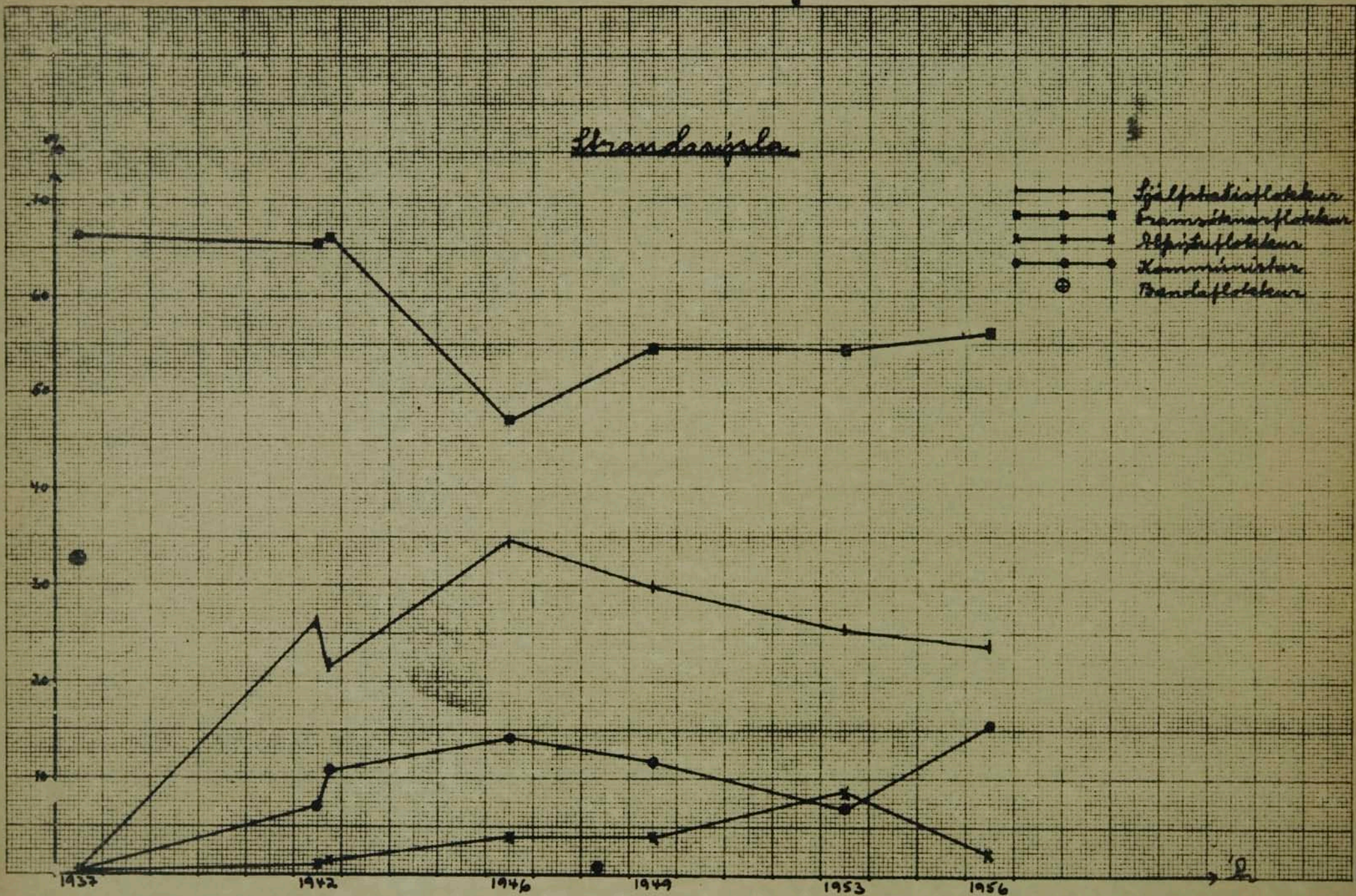
Skurapín

- Spítalshjúflokurinn
- Brúvirkniáttakurinn
- x— Alþingisflokkurinn
- Kennimátturinn

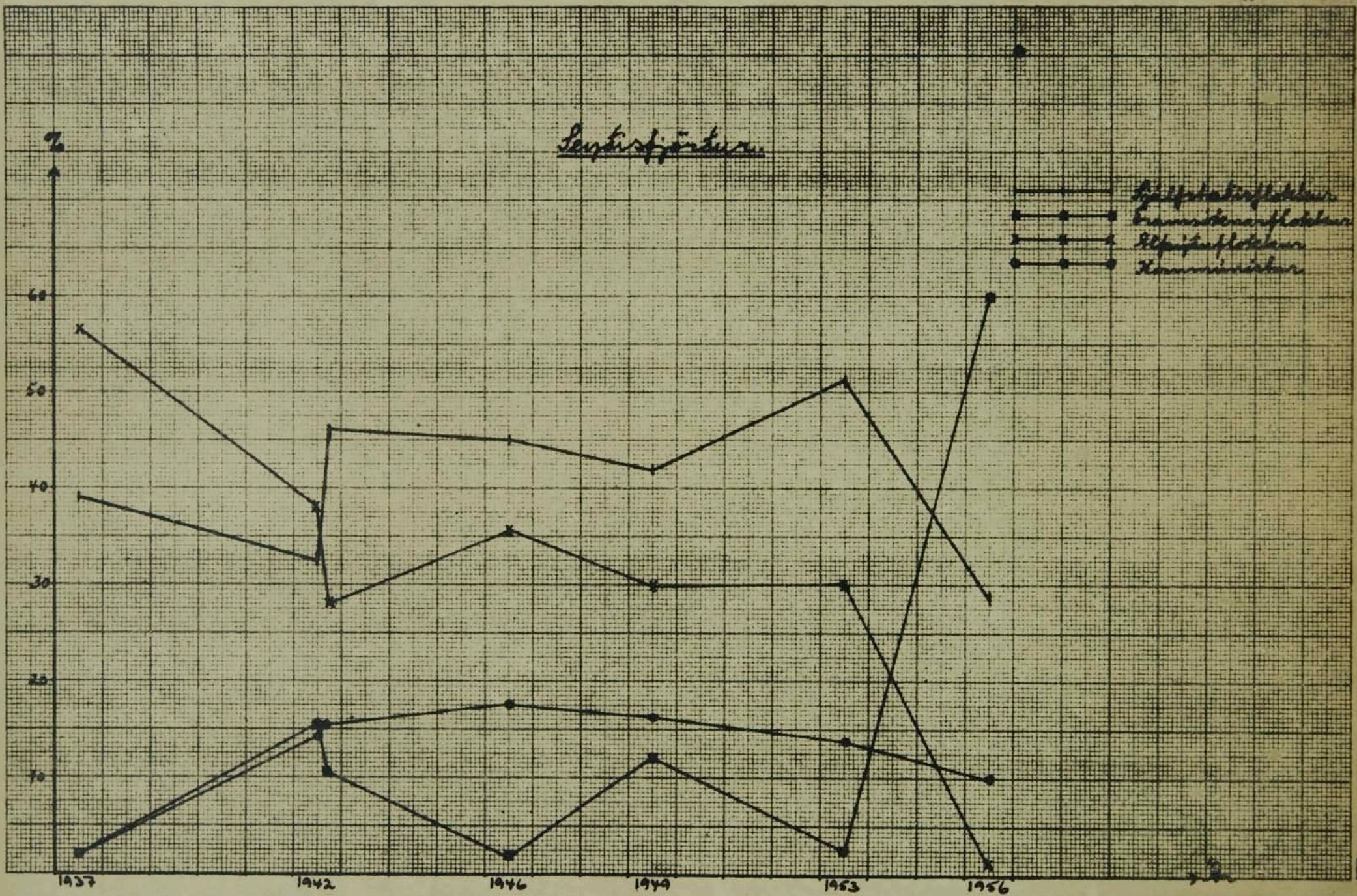

A 4. 297x210 mm/m.

Strandaárgsla

Sevstíðfjörður

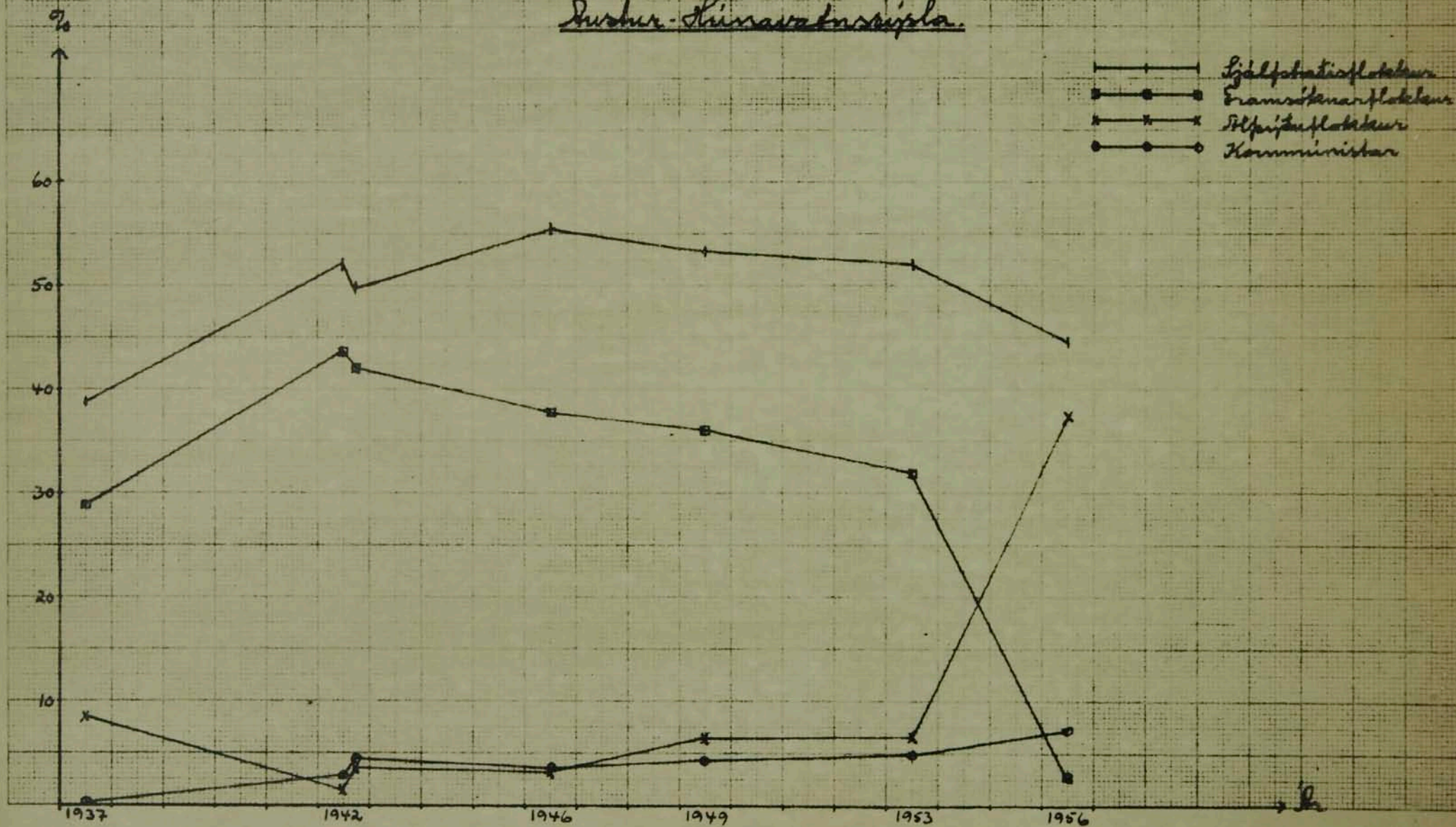
A. 4. 297x210 m/m.

Ístær - Sunavaturrisla

A 4. 297x210 m/m.

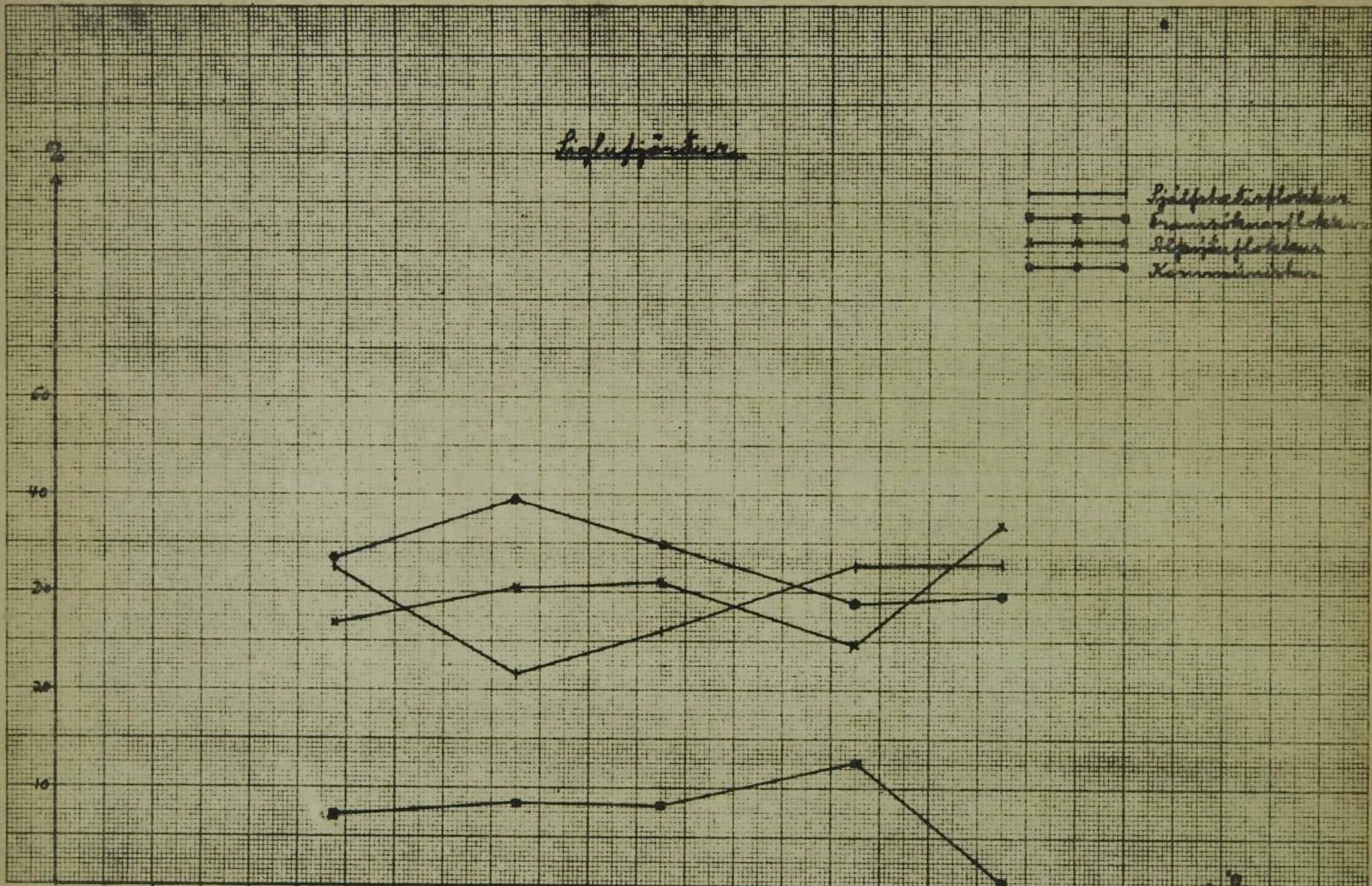
Ívitur-Línuráttissísla

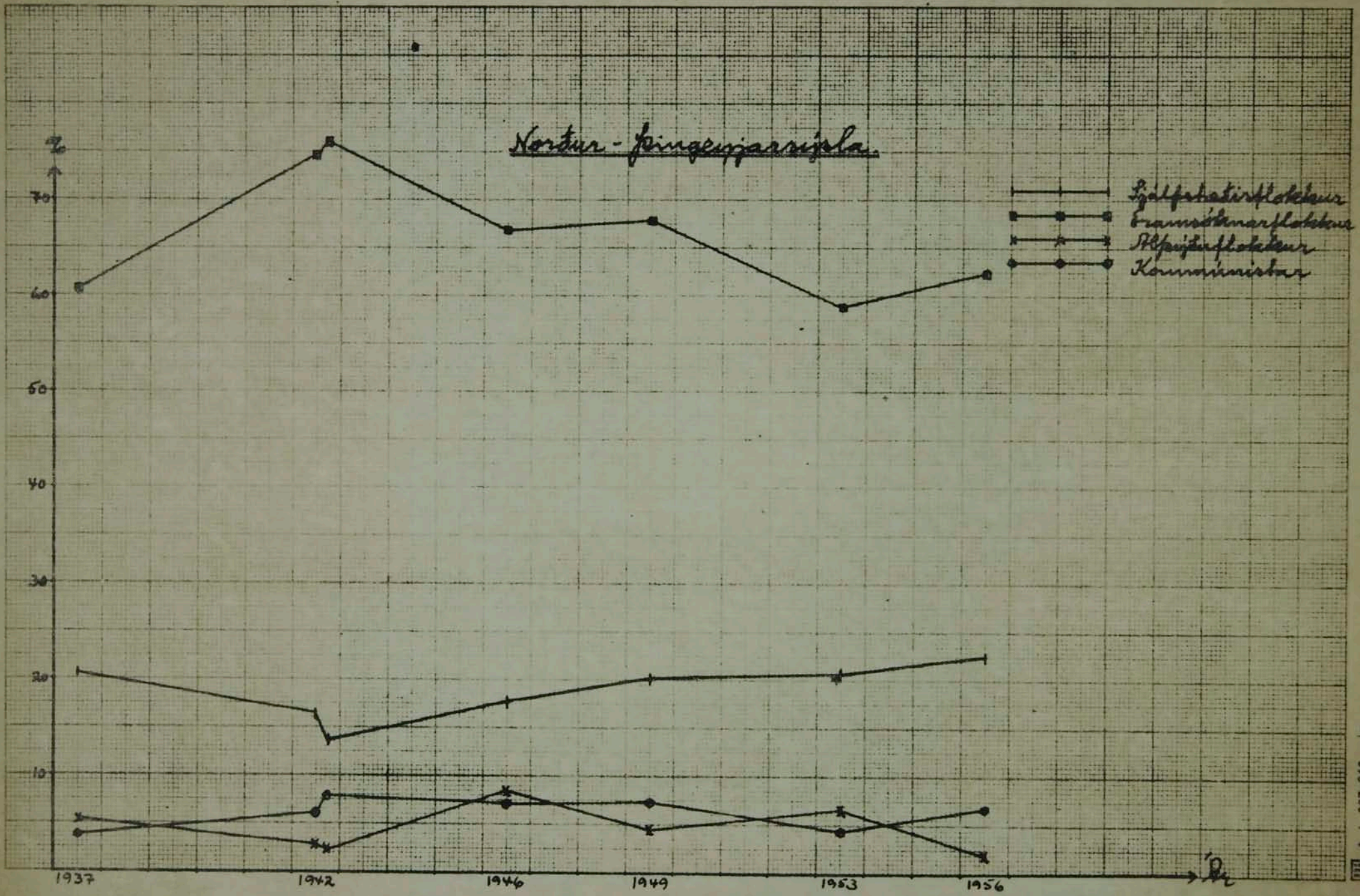
A 4. 297x210 m/m

Loftþjótur

- Spálflokkur
- Kransflokkur
- Bláflokkur
- Kammflokkur

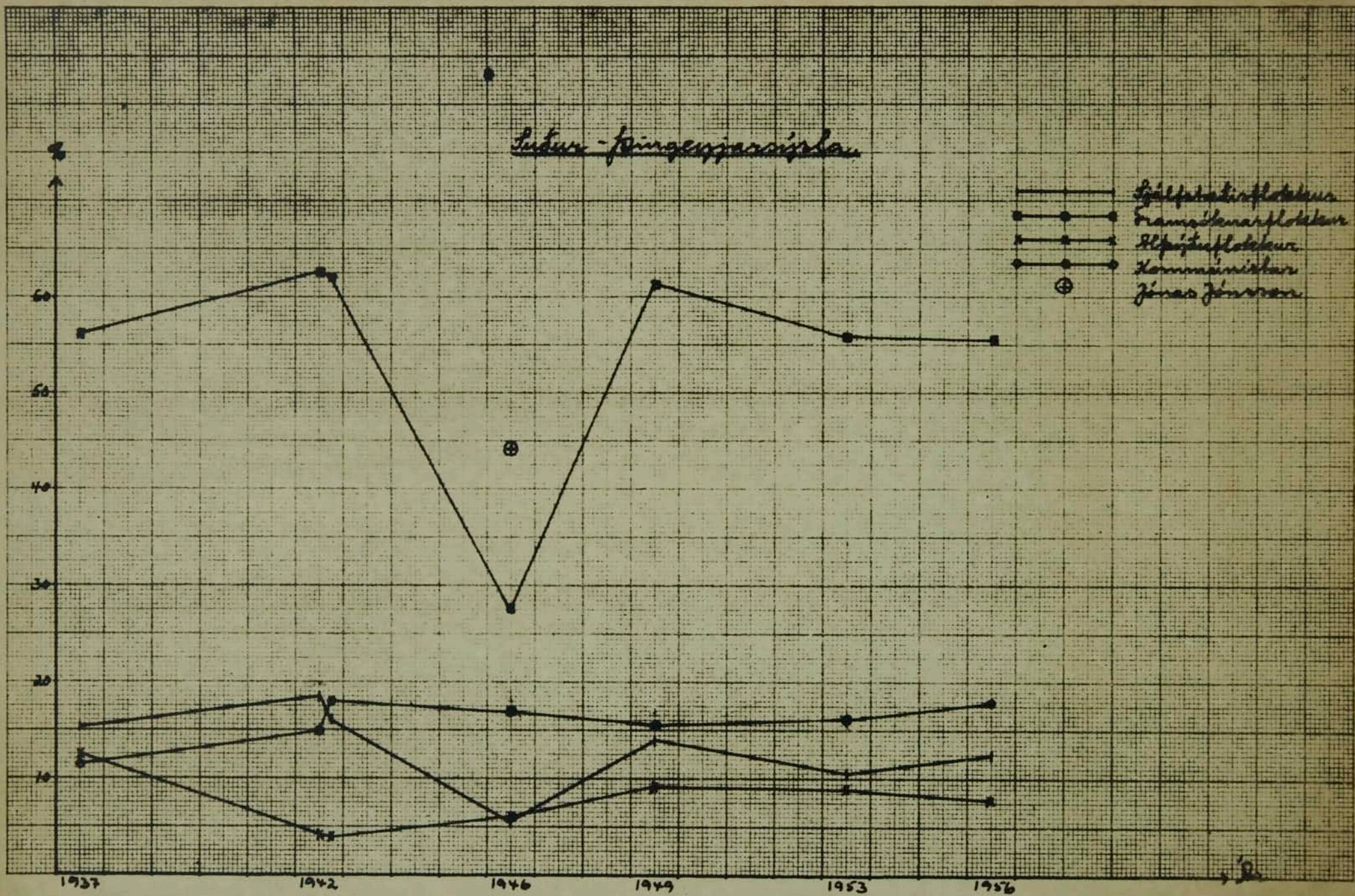

Nortur - fjingeyjarripla.

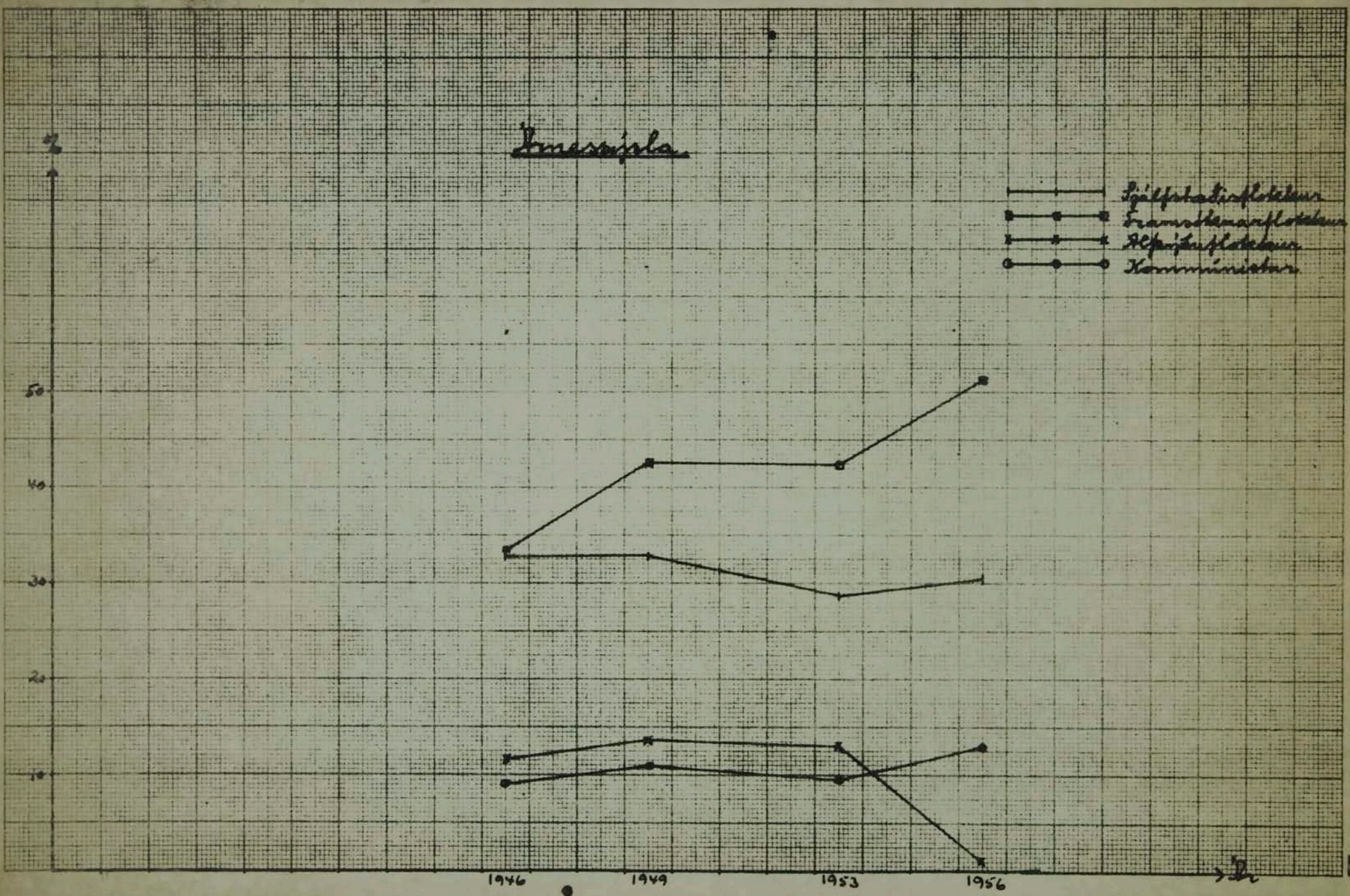
A 4. 297x210 m/m

Lutur-fingeryjarsíslan

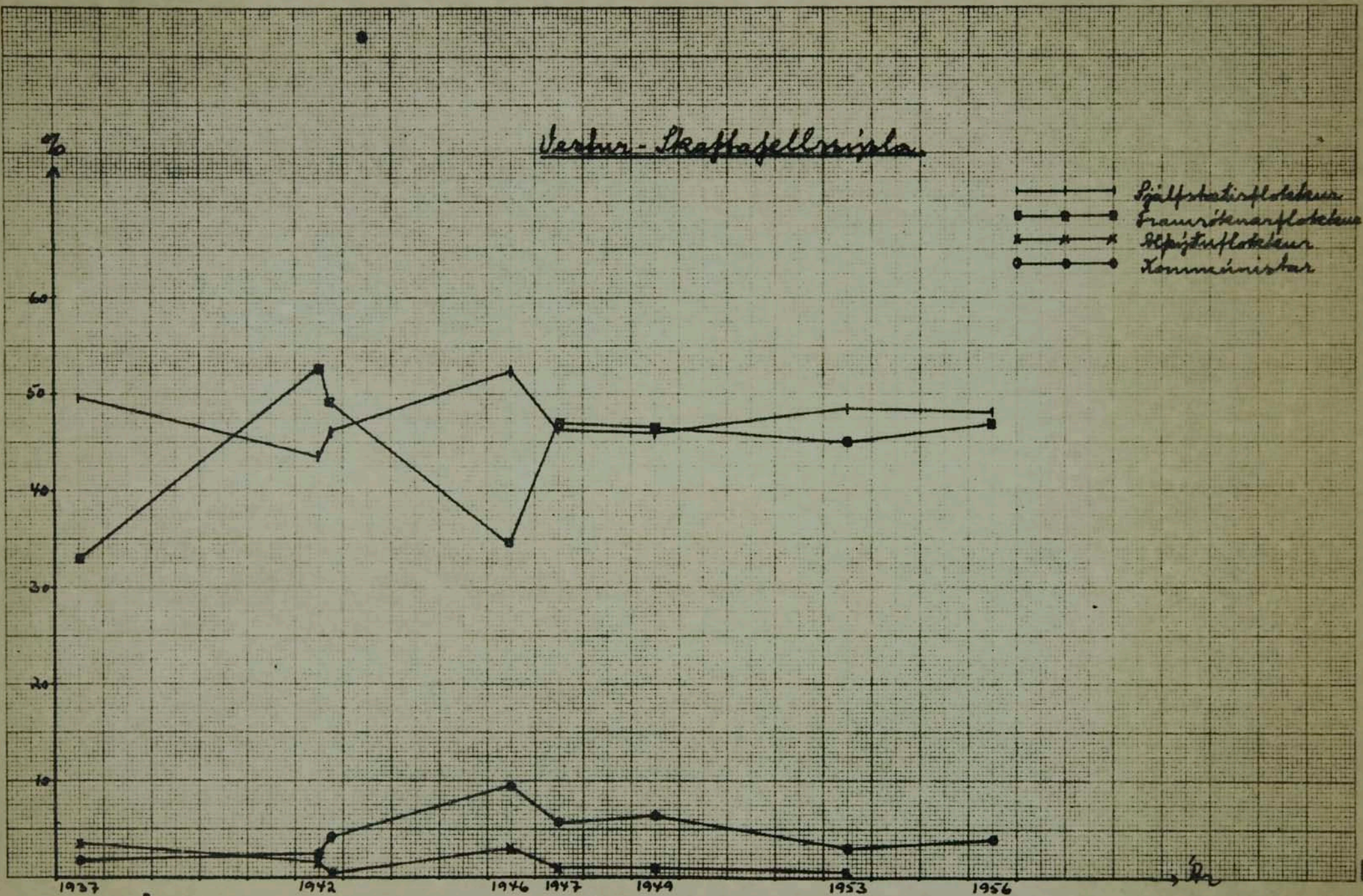
A 4. 297x210 m/m.

Ímmissjón

A 4. 297x210 m/m.

Verður - Kraftafellssísla

Tíminn 3. júlí '52

Tíminn

Útgefandi: Framsóknarflokkurinn.

Ritstjórar: Haukur Snorrason

Þórarinn Þórarinsson (áb.).

Skrifstofur í Edduhúsi við Lindargötu.

Símar: 81300, 81301, 81302 (ritstj. og blaðamenn),
auglýsingar 82523, afgreiðsla 2323.

Prentsmiðjan Edda h.f.

Kosningaúrslitin og Mbl.

MORGUNBLAÐIÐ reynir að bera sig karlmannlega eftir kosningaúrslitin. M. a. birtir það nær daglega ýmis konar tákmyndir og línurit, sem eiga að sýna hina miklu fylgisaukningu Sjálfstæðisflokksins. Allir eru þessir útreikningar meira og minna úr lagi færðir. Sannleikurinn um fylgisaukningu Sjálfstæðisflokksins er í stuttu máli sá, að nú fékk Sjálfstæðisflokkurinn 42,4% af atkvæðamagninu, en 1953 fengu hann og Lýðveldisflokkurinn, sem var klofningur úr Sjálfstæðisflokknum, 40,4%. Fylgisaukningin er því 2%. Það er allur sigurinn!

Alla þessa fylgisaukningu og raunar talsvert meira fékk Sjálfstæðisflokkurinn í Gullbringu- og Kjósarsýslu og Reykjavík, þar sem menn höfðu látið gleppast af áróðri hans um kreppu og atvinnuleysi, ef herinn væri látinn fara. Í öðrum kjördæmum tapaði flokkurinn undantekningarlítið, nema þar sem hann naut persónulegra vinsælda gamalla þingmanna sinna. Í kjördæmum utan Reykjavíkur tapaði Sjálfstæðisflokkurinn hvorki meira né minna en fimm þingsætum og er langt síðan flokkur hefir orðið fyrir öðru eins áfalli þar.

Þegar á þetta er lítið, ætti öllum að vera skiljanlegt, hver sé ástæðan til þess, að Mbl. skuli skruma dag eftir dag af þessum 2%. Það er gert til að reyna að draga athyglina frá hinum raunverulega ósigri flokksins.

ÞÁ GERIR MBL. sér mjög tíðrætt um Framsóknarflokkinn sem „pínulitla“ flokkinn. Rétt er það, að Framsóknarflokkurinn hefir nú minna atkvæðamagn á bak við sig en 1953. En það stafar ekki af fylgistapi. Kosningaúrslitin sýna vissulega, að Framsóknarflokkurinn hefir ekki tapað fylgi í kosningunum, heldur hið gagnstæða. Um það vitna m. a. úrslitin í þeim

kjördæmum, þar sem Framsóknarflokkurinn hefir fyrst og fremst orðið að styðjast við eigið fylgi. Ástæðan til þess að heildartala flokksins lækkar, er allt önnur en fylgistap. Það veit Mbl. mæta vel af úrslitunum á Akureyri, Siglufirði, Snæfellsnesi og í Austur-Húnavatnssýslu, svo að nokkur kjördæmi séu nefnd. Þau sýna bezt, hve samstæður og sterkur flokkur Framsóknarflokkurinn er og hve auðveldlega hann getur fylgt liði eftir því, sem bezt hentar á hverjum stað. Kosningaúrslitin sýna ótvírátt, að Framsóknarflokkurinn er enn sem fyrr sterkasti andstæðingur íhaldsins. Vegna styrkleika hans og samstöðu hefir valdadraumum íhaldsins verið hnekkt.

MBL. HAMPAR því mjög að bandalag umbótaflokkanna hafi ekki náð sömu heildartölu og flokkarnir fengu 1953. Munurinn er ekki mikill, aðeins fá hundruð. Ástæðan fyrir þessu er þó augljós. Alþýðuflokkurinn gekk klofningurinn til kosninganna. Sameiginlegum áróðri andstæðinganna var fyrst og fremst beint gegn bandalaginu. Þegar þetta er athugað, getur það vissulega ekki talizt annað en mikill sigur fyrir bandalaginu að halda nær sömu atkvæðatölu og flokkar þess höfðu 1953 og bæta við sig þremur þingsætum. Það sýnir, að meirihlutinn hefði um izt auðveldlega, ef Alþýðuflokkurinn hefði fylgt bandalaginu óklofinn. Það sýnir, að alþýðan til sjávar og sveita vill sameinast til pólitískra átaka. Því mun bandalag umbótaflokkanna halda áfram að eflast. Að baki þess standa þegar 23 þús. kjósendur. Það er aðeins byrjunin. Sú alda, sem hér er risin, mun halda áfram að vaxa. Vilji alþýðunnar til sameiningar er það vald, sem ekki verður sigrað, þótt öfgaöfl kunnir að reyna að gera tilraun til þess með ofbeldi og lögleysum.

Óskad
eftir
þessum
bezt
aftur-
eftir
aðhug.